

Náš život vychádza z koreňov, ktoré sme zapustili vo svojom detstve v príkladoch svojich rodičov, starých rodičov a blízkych ľudí, ktorí takto zásadným spôsobom ovplyvnili náš život. Aj sv. Arnold Janssen vo svojom živote čerpal, napájal a živil svoju nábožnosť predovšetkým z príkladu svojich najbližších – otca a matky. Ich nábožnosť, podobne ako nábožnosť samotného Arnolda, bola charakteristická veľkou bázňou a úctou k Božiemu Slovu a Božskému Srdcu, k Najsvätejšej Trojici a Duchu Svätému, ale aj úporným hľadaním a následným verným plnením Božej vôle.

Nábožnosť dennodenne praktizovaná v domácnosti u Janssenovcov sa stala základným kameňom, na ktorom Arnold postavil nielen celý svoj život ale neskôr aj spiritualitu rehoľno-misijnej spoločnosti, ktorú založil. Týmto spôsobom vlastne pozval aj iných ľudí žiť spiritualitu jeho vlastnej rodiny.

Porovnávaním Arnoldovej zbožnosti so zbožnosťou jeho rodičov a následným analyzovaním súčasnej situácie našich rodín, ich nábožnosti a zbožnosti našej spoločnosti prichádzame na to,

že väčšina ľudí chtiac-nechtiac ovplyvňuje svoje okolie a životy iných ľudí okolo seba a postupne ho podvedome či vedome premieňa na veľmi podobný obraz života svojej rodiny. Pestovanie úprimnej a hlbkej nábožnosti v našich rodinách sa teda ukazuje ako základ k obnoveniu života našej chorej spoločnosti v súčasnosti.

Nahliadnime teda aspoň krátko do života rodiny Janssenovcov.

Rodina Gerharda Janssena viedla príkladný kresťanský život. Otec Gerhard bol spravodlivý a zbožný muž. Jeho syn Wilhelm, kapucínsky brat Juniperus, si na neho spomína takto: „Otec veľmi dbal na modlitbu. Na začiatku každej spoločnej práce hovorieval: ‚Všetko s Božou pomocou.‘ To isté robil aj pri práci na poli. Keď sme sa raz večer vracali z poľa domov, povedal: ‚Teraz budeme mlčať, modliť sa, ďakovať Bohu za jeho požehnanie, ktoré sme dnes prijali a premýšľať o našich hriechoch.‘ V nedeľu a vo sviatky sa pri obede hovorievalo o kázni. Vypytoval sa nás a museli sme povedať, čo sme si zapamätali. Po obede predčítaval z evanjelia aj s prilievavými poznámkami. Rád čítal aj listy sv. Petra a životopisy svätých. Mama zatiaľ priadla a počúvala ho.“

Svoju matku, Annu Katarínu, deti radi nazývali „modliaca sa matka“. Vynikajúcim spôsobom dopĺňala manžela svojou jednoduchou povahou, vyznačujúcou sa starostlivosťou a usilovnosťou. Bola nábožnou a príkladnou domácou paňou. Arnold si na ňu spomína takto: „Moja matka – jedna dobrá žena... Prekonala mnohé starosti a zvládla veľa práce, nakoľko bola veľkou milovníčkou modlitby.“ Brat Juniperus ešte dodáva: „Keď niekedy otec alebo niektoré z detí spomenuli, že matka určite nebola v ten deň v kostole, pretože mala doma veľa práce, dostalo sa im takejto odpovede: ‚Čo to len hovoríte! Ak by som nebola bývala na sv. omši, vôbec by som nebola hotová s prácou.‘ Juniperus ešte pokračuje: ‚Matka si zvlášť cenila požehnanie so sviatosťou Oltárnou. ‚Aj keby trvala cesta do kostola celú hodinu‘ – hovorievala – ‚aj vtedy sa má človek vydať na cestu, len aby dostal požehnanie.‘ Často opakovala rôzne príslovie, ktorými nás napomínala a povzbudzovala k dobrému. Každú nedeľu pristupovala ku sv. spovedi a ku sv. prijímaniu. A pritom to bolo v dobe, keď tak robilo len málo ľudí.“

P. Hermann Fischer vidí vo svojom životopise o bl. zakladateľovi vplyv rodičov na jeho osobnosť takto: „Arnold prekvapujúcim spôsobom zdedil charakter svojho otca: jeho vážny a zodpovedný prístup k životu, prísnu disciplínu, pevnosť v základných princípoch, neúnavnú pracovitosť a hlbokú nábožnosť. Matka mala zas hlboký vplyv na formovanie jeho srdca a ducha. Od tejto tichej, jednoduchej a celkom vnútorne zameranej ženy zdedil Arnold jej zmýšľanie. Tak sa stal svojou osobnou nenáročnosťou a bohatstvom vnútorného sveta akoby obrazom svojej matky.“

Najcennejším dedičstvom, ktoré si Arnold Janssen odniesol zo svojho rodičovského domu do svojho života kňaza a neskôr zakladateľa reholných spoločností, bola živá viera a neotrasiteľné presvedčenie: Boh je náš Stvoriteľ a Pán nášho života. Nekonečne vznešený trojjediný Boh riadi náš život. O tom, ako žil Gerhard Janssen z tohto tajomstva, hovorí Arnold vo svojich spomienkach z roku 1899: „Otec v nedeľu usilovne navštevoval bohoslužby; dvakrát dopoludnia a ešte aj poobede. Aj keď iné dni v týždni nemohol chodiť na sv. omšu, predsa sa jej zúčastnil každý pondelok s úmyslom vyprosiť si pomoc Ducha Svätého na celý týždeň.” Juniperus zas vysvetľuje otcov zvyk účasti na dvoch nedeľných svätých omšiach takto: „Otec šiel vždy v nedeľu okrem rannej sv. omše aj na veľkú sv. omšu. Tú potom obetoval na slávu Najsvätejšej Trojice a ako poďakovanie za všetky dobrodenia a milosti. Zvlášť si uctieval Ducha Svätého a k jeho cti sa zúčastňoval na pondelkových sv. omšiach. Nadšene a s úctou nám o ňom rozprával. Vysvetľoval nám, ako Duch Svätý udeľuje rodinám a dušiam pokoj, napĺňa naše srdce radosťou v Božej službe, povzbudzuje nás ku dobrým skutkom a žehná naše polia a role. My, deti, sme na neho hľadievali s údivom, keď nám to rozprával a povzbudzoval nás k uctievaniu Ducha Svätého.“

S podobným dojatím hovoril Arnoldov otec aj o Božom Slove v Jánovom prológu, ktorý v rodine často čítavali pri večerných pobožnostiach v zime a pri búrkach v lete. Lepšie povedané sa ho modlievali. Juniperus rozpráva: „O začiatku Jánovho evanjelia vedel otec hovoriť s veľkou úprimnosťou. Hovorieval: ‚Prológ je najmocnejšia modlitba zo všetkých a má veľkú moc u láskavého Boha.‘“

Z týchto a iných správ vidieť, ako bol tento „skromný a jednoduchý človek“ - ako ho nazýval Arnold, naplnený obdivom vznešenosti trojjediného Boha. Napĺňalo ho to hlbokou bázňou Božou a vedomím povinnosti žiť podľa Božej vôle. Vo svojich spomienkach z r. 1899 Arnold hovorí: „Otec prísne dbal na to, aby členovia rodiny častejšie prijímali sväté sviatosti a bol veľmi prísny vo všetkom, čo sa týkalo plnenia si kresťanských povinností.“ Juniperus to ešte dokresľuje aj na iných prípadoch: „Náš otec bol zbožný, ale rázny a pevný vychovávateľ. Akonáhle sme ako deti vedeli rozlíšiť, čo je dobré a čo zlé, hneď sme museli aj poslúchať, pretože inak nás čakal trest.“ Táto prísnosť platila aj pri skúšaní katechizmu alebo nedeľnej kázne. Gerhard Janssen bol však prísny a strohý aj voči sebe samému. Na svojich týždenných cestách žil veľmi sporivo. Na hraniciach svedomito platil clo. Nikdy nepašoval.

Od svojho otca si Arnold odniesol do života okrem iného aj základný postoj bázne pred vznešeným trojjediným Bohom a bázeň pred zázračným účinkovaním Ducha Svätého. Pozoruhodným svedectvom o tom, že Arnold sa v tomto duchu aj modlil a učil modliť sa aj iných, je večerná modlitba, ktorú on sám zložil. Sám o nej napísal toto: „Večernú modlitbu som zaviedol v rodičovskom dome ako spoločnú modlitbu a dlhé roky sme sa ju modlievali. Z mojich

siedmich súrodencov ju päť alebo šesť vedelo naspamäť a traja sa ju modlili aj vtedy, keď sa oženili či vydali.“ Z jej obsahu by som spomenul aspoň niečo:

1. Prvá časť večernej modlitby sa nazýva **Chvála a vďaka** a začína slovami: „Svätý, svätý, svätý je Pán, Boh zástupov, zem je plná jeho slávy. Sláva Otcovi! Sláva Synovi! Sláva Duchu Svätému! Amen!“ a opakuje sa ešte dvakrát.

Na konci prvej časti už možno nájsť prvé invokácie neskoršej štvrťhodinovej modlitby: „Pane Bože, pre pravdivosť tvojich slov, verím v Teba. – Rozmnož moju vieru. Pre vernosť tvojich prisľúbení, dôverujem Ti. – Posilni moju nádej. Pre veľkosť tvojej lásky, milujem Ťa. – Rozohrej moje chladné srdce láskou.“

2. Druhá časť večernej modlitby je **spytovanie svedomia**.

3. Tretia časť sú **prosby** . Začínajú sa trojnásobným vzývaním „Svätý, svätý, svätý“ . V tejto časti sú vyjadrené túžby a prosby ešte mladého Arnolda, ktoré boli už vtedy základom jeho života s Bohom: medziiným napr.: „neustále plniť Božiu vôľu“, „navždy zostávať v spojení s Bohom“, „jedine Boha milovať“, „robiť všetko pre Boha“, „stále lepšie spoznávať Božiu vôľu“.

4. Štvrtú časť večernej modlitby tvorili **príhovory** . Obsahujú prosby za príbuzných, priateľov, dobrodincov, za všetky stavy a skupiny v Cirkvi a v spoločnosti. Nachádza sa tu aj na vtedajšiu dobu veľmi pozoruhodná, ba až nezvyčajná prosba za zjednotenie kresťanov: „Pane Ježišu, ty si sa pred svojím utrpením modlil k Otcovi, aby všetci, ktorí sa budú volať kresťanmi, boli jedno v poznaní a v pravde, ktorú si nám zjavil, a ktorú nám skrze Cirkev predkladáš veriť. Daj, aby sme všetci jednými ústami a jedným srdcom vyznávali a chválili tvoje Božské meno ako i meno Otca i Ducha Svätého na veky vekov.“

Na týchto pár príkladoch nábožnosti sv. Arnolda na začiatku jeho života môžeme badať silný vplyv spirituality jeho vlastnej rodiny na jeho celý život. Nepodceňujme teda ani v našich rodinách praktizovanie úprimnej nábožnosti. Nenechávajme všetko na deti a na ich slobodné rozhodnutie, keď dospejú. Korene ich pevného života s Bohom, dôvery v neho, prežívanie Božej lásky a starostlivosti musíme nechať svojou starostlivosťou zapustiť už v detstve čo najhlbšie. Od toho závisí, či v ťažkých podmienkach morálne skazenej spoločnosti v súčasnosti vytrvajú alebo sa aj s plytkými koreňmi svojej nábožnosti vykorenia pri prvých búrkach, ktoré im

pripraví svet.

Stručný životopis

Arnold Janssen sa narodil 5. novembra 1837 v Gochu manželom Gerhardovi Janssenovi a Anne Kataríne r. Wellesenovej. Boh ich požehnal jedenástimi deťmi, z ktorých však tri zomreli hneď po narodení. Arnold vyrastal v kruhu svojich siedmich súrodencov: piatich bratov a dvoch sestier. Bratia Gerhard, Peter a Teodor a najstaršia sestra Margaréta si založili rodiny. Z nich však mal deti iba brat Peter. Z brata Wilhelma sa stal kapucínsky brat Juniperus a z najmladšieho brata Jána, narodeného 15. októbra 1853, čiže o šesť rokov mladšieho od Arnolda, sa stal kňaz. Arnold financoval jeho štúdiá a keď sa Ján stal diakonom, pripojil sa k Arnoldovi a prišiel do novozaloženého misijného domu v Steyli. Ako kňaz bol Arnoldovým cenným pomocníkom. Zomrel však veľmi mladý v roku 1898, vo veku 44 rokov.

Arnold po štyroch rokoch základnej školy, po štúdiu na gymnáziu ukončil štúdiá v Münsteri a v Bonne získaním učiteľského diplomu vzťahujúceho sa pre všetky odbory gymnázia. V Münsteri pokračoval v štúdiu teológie a tam bol aj vysvätený za kňaza 15. augusta 1861. Počas nasledujúcich 12 rokov vyučoval matematiku a prírodné vedy na vyššej škole v Bocholte, pastoračne vypomáhal vo farnosti sv. Juraja a neskôr začal pracovať pre Apoštolát modlitby . V r. 1874 začal vydávať ľudový časopis Malý posol Božského Srdca, pomocou ktorého chcel prebúdzajú záujem o domáce, ale zvlášť o vonkajšie, tzv. „pohanské misie“. Už v prvých vydaniach Malého posla sa začal zmieňovať o dôležitosti potreby založenia misijného domu v Nemecku, zameraného na prípravu misionárov.

V máji 1874 navštívil Arnold Janssen Msgr. Raimondiho, spoluzakladateľa milánskeho misijného seminára, apoštolského prefekta a biskupa v Hongkongu. Výzva Msgr. Raimondiho adresovaná Arnoldovi – „Ak nemá kto založiť misijný dom, tak ho založte vy!“ – ho nakoniec po dôsledných prípravách priviedla k otvoreniu misijného domu svätého Michala archanjela v Steyli 8. septembra 1875. Počas slávnostnej sv. omše mal Arnold Janssen slávnostnú kázeň, ktorá trvala jeden a pol hodiny. V kázni sa odzrkadľovali jeho prežité ťažkosti. Pozeral však do budúcnosti naplnený oddanosťou voči Bohu a jeho vôli: „Nevieme, či bude niečo z tohoto domu; to vie len Boh. Kiež by s nami Pán urobil tak, ako chce. Ak bude z tohto domu niečo, budeme za to ďakovať Božej milosti, a keď z neho nebude nič, budeme sa pokorne biť v prsia a hovoriť: ‚Neboli sme hodní tej milosti.‘“ Tento misijný dom v Steyli sa stal materským domom rehoľnej spoločnosti Božieho Slova.

Spiriualita sv. Arnolda Janssena a jej korene

Napísal Balek Robert
Piatok, 14 Január 2011 22:04

Spoločnosť Božieho Slova sa ešte počas života bl. zakladateľa rozrástla na všetky kontinenty. On sám vyslal viac než 800 misionárov (333 pátrov, 187 bratov, 301 sestier) do všetkých kútov sveta: do Číny, Toga, Novej Guiney, Japonska, Argentíny, Brazílie, Chile, Paraguaya a do USA. Okrem Spoločnosti Božieho Slova založil sv. Arnold aj Misijnú kongregáciu Služobník Ducha Svätého a kontemplatívnu vetvu Služobník Ducha Svätého ustavičnej poklony.

Arnold Janssen viedol s horlivou zaangažovanosťou Steylské misijné dielo, ktoré založil a vybudoval, až do konca októbra 1908, kedy utrpel porážku. V čase jeho smrti 15. januára 1909, bolo misijné dielo, pozostávajúce z troch rehoľných spoločenstiev, tak upevnené, že sa neprestalo rozvíjať i napriek ťažkým krízam, stratám počas dvoch svetových vojen. V dnešnej dobe je Steylské misijné dielo jedným z najväčších misijných spoločenstiev v Cirkvi.

Základné životopisné dáta bl. Arnolda Janssena

5. november 1837 Narodený v Gochu, na dolnom Rýne, diecéza Münster.

1849-1861 Štúdiá: Menší seminár (Gaesdonck), matematika a prírodné vedy

(Bonn, Münster), teológia (Münster).

15. august 1861 Kňazská vysviacka v Münsteri.

1861-1874 Učiteľ na strednej škole (Bocholt).

1869 Diecézny riaditeľ Apoštolátu modlitby (Münster).

Spiriualita sv. Arnolda Janssen a jej korene

Napísal Balek Robert
Piatok, 14 Január 2011 22:04

---

okt. 1873 - aug. 1875 Rektor u uršuliniek, Kempen.

Január 1874 Začína vydávať časopis Malý posol Božského Srdca.

8. september 1875 Otvorenie misijného domu v Steyli, Holandsko.

2. marec 1879 Vyslanie prvých dvoch misionárov do Číny.

1884-1886 Prvá generálna kapitula: Spoločnosť Božieho Slova (SVD) sa stáva rehoľnou kongregáciou.

1888-1904 Založenie piatich misijných domov v Európe: St. Rafael v Ríme (1888), St. Gabriel v Mödlingu pri Viedni (1889), Heiligkreuz (Svätého Kríža) v Nyse, Sliezsko (1892), St. Wendel v Sársku (1898) a St. Rupert v Bischofshofene (1904).

8. december 1889 Založenie misijnej kongregácie: Služobnice Ducha Svätého – SSpS

1882-1909 Prevzatie misijných území a iných aktivít v Číne (1882), v Argentíne (1889), v Togo (1892), v Brazílii (1895), na Novej Guinei (1896), v Chile (1900), v USA (1905), v Japonsku (1906), v Paraguaji (1908) a na Filipínach (1909).

8. december 1896 Založenie kongregácie: Služobnice Ducha Svätého od večnej poklony - SSpSAP.

25. január 1900 Pápežské schválenie Spoločnosti Božieho Slova.

Spiriualita sv. Arnolda Janssena a jej korene

Napísal Balek Robert
Piatok, 14 Január 2011 22:04

---

28. október 1908 Schválenie povolenia k založenia misijného domu v USA (Techny).

15. január 1909 Zomiera v Steyli.

19. október 1975 Vyhlásený za blahoslaveného spolu s P. Jozefom Freinademetzom.